

יום שישי
 י' שבט ה'תשע"ד (30.1.15)

הצטרפו אלינו!

תוכניות חינוכיות לילדים ונוער - גמ"ח "רק בשמחות" - השאלת ציוד לשמחות ולבית האבל - גמ"ח "לבריאות" השאלת ציוד רפואי וסיעודי - מרכז להפצת ערכי היהדות - חלוקת מצרכי מזון - ערבי תרבות - בית מדרש יוצר לדתיים ולחילונים - מרכז התנדבות קהילתי - מרכז הדרכה - חוגי ילדים

מסיני בא... הרב פרופ' חביב יצחק

"באין תחבולות יפל עם, ותשועה ברב יועץ" (משי יא 14) "מחשבות בעצה תכון ובתחבולות תעשה מלחמה" (משלי כ 20) אלא שבכל דור ודור קמים עלינו לכלותנו, והקב"ה מצילנו מידם.

ידוע המדרש שמשותף אתנו את החרדה שסבלו עם ישראל ליד הים לפני קריעתו, כשהיו מוקפים סכנות מארבע כנפות תבל - מדבר, ים, הר, וצבא מצרים המשוריין. וכמה מצאנו עשצמינו במצבים אלו, דור דור ושונאיו. כמה פעמים נשאלו מנהיגינו "המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר"?

ואומר מוסר החכמה שיש הבדל בין מחשבות לעצה. כמו שאומר הכתוב "רבות מחשבות בלב איש ועצת ד' היא תקום". שהעצה הסכמה באיזה דרך יבחר והמחשבות רבות הנה, ז"א, המחשבות מרמזות על ריבוי העצות והבלבול. וזה מועיל בעסקים, במה יסחור וממה ישתכר, אבל במלחמה לא כך, כי לאויב גם לו עצה, ולכן צריך תחבולות. וזה מלשון חבל, שמקשר בין עצה לעצה ברצף, כך שיתהפך העצה של האויב כנגדו, כמו מי שנע בגולן הסורי כדי להכין טילים על אויביו, ונופל בשחת טרפו. והחבל הזה, שמקשר בין עצות רבות, הוא "ותשועה ברב יועץ", ז"א במלחמה יש להחליף עצה בעצה ברצף שיפריע לאויב להתמודד, כל פעם עצה אחרת, ועוד לפני שיסתגל ויבחר עצה לעצמו, מיד להחליף לעצה חדשה.

וזה מה שקורה למצרים תחת ההשגחה. קודם ישראל נראים להם נבוכים, תנועותיהם במדבר נראות כאקרעיות, ואז הם נכנסים לים. עד כה חסרי אונים כקרבת מושלם, ואז פתאם, הכל משתנה עליהם "ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי ד' נלחם להם במצרים".

ולכן בני ישראל צריכים לעומת הבלבול שמצרים חווים לקבל גבולות, כמו שהפסוק אומר "והמים להם חומה מימין ומשמאלם". ואומרים חז"ל "אין מים אלא תורה" שהתורה גודרת את האדם מלחרוג מגבולות הטוב, וזה החופש המוחלט, כמו שאומר הפסוק "והכתב .. חרות על הלוחות" שהיה לו לאמר חרוט, אלא שהתורה היא חרות מיצה"ר, תבלין

כנגדו. וזה עמוד הענן יום ועמוד האש לילה, שמראה ליהודי את הדרך ילך בה. וזה מה שאמר משה לבני ישראל בשיא החרדה "השם ילחם לכם ואתם תחרישון" שרוב התחבולות שהרעיף השם על מצרים פגע כל כך בתפיסת החושים של הישראלי, שהיה הדבר דומה לחרש, שאין לו חושים כבר. שידוע שיתר האור מעוור, ויתר הקול מחריש. וכדי להתאשת מהחוויה המפחידה היה על היהודי להחריש. וזה קריעת ים סוף, שהוא שאמר לעולם ד', פרץ את כל הגבולות על מצרים, וללא מצרים, היהודי ניצל מגבולות התורה, המים חיים.

ולכן למחרת כשישראל רואים את מצרים מת על שפת הים, זהו השחרור האמיתי מעבדות מצרים, שאין לניצול שואה חופש אמיתי עד שיראה בתבוסת הצורר, אחרת, סיוטי לילה ומראות הטרור ירדפו את לילותיו לעד, אבל באין אויב, בא בחופש המתוק, ומשתקם האמון בצדק האלוקי ובסדר, ומזה יוצאת השירה. אמרו חז"ל שלא באנו לעולם הזה אלא לשיר תודה, כמו שעשה דוד בהלל, עד כדי כך זוהי תכלית האדם, שגם אם אחרי מותו בבואו של חוטא עד שערי גיהנום, שם ישיר הלל, מיד ניצל מדינה של גיהנום, ועובר לעולם הבא המיועד לו, ובצדק.

ולכן מסופר על דתן ואבירם שהוציאו את המן בשבת כדי להראות כאילו המציאות לא מתאימה עם דבר השם, ח"ו, ובאו ציפורים ומנעו חילול השם זה, ואכלו את כל המן. ולכן מנהג ישראל להאכיל ציפורים בערב שבת זו, כדי להזכיר את הנס שנעשה בציפורים כדי למנוע חילול השם. שזה השירה שיוצאת מהציפורים, שמסמלות את המעוף שמתגבר על כח הכבידה, ע"י שהמסלול העליון ארוך מהתחתון, שזה התדברות הסדר של התורה על הרעש האקרעי, על העצה המתחלפת שהכתה במצרים על הים, פרץ של עצות מתחלפות, בזו אחר זו, בסדר שמהווה תחבולות, שמזה התושיה והשירה, שירת הים. וגם אנחנו כמנהגנו בקודש, ננסה ללמוד מהתורה מה מתבקש מאתנו מסיפור זה, כגון החשיבות של השירה וההלל, והיתרון שבמסלול הישר והממוצע, דרך האמת, "המים להם חומה מימין ומשמאלם", ונזכה להמשיך מסורת ארוכת שנים בה אנחנו מחרשישים, והשם נלחם לנו באויביו, וממילא תחת מנהיגנו, משיח צדקינו גואל צדק, בב"א.

מה בפנים?

- חינוך באהבה: האב ובנו
- מושב השבוע: מנחה גדולה מנחה קטנה ופגל המנחה
- חבט לעומק: לגלות את השיר
- הלכה בהרחבה: תחילת זמנה של תפילת שחרית
- תסוקי מעדנים: עוגת ספירלה

שבת פרשת "בשלח"

יציאת שבת	כניסת שבת	חצור הגלילית
17:38	16:45	בית שאן
17:50	16:40	

העלון מוקדש לעילוי בשמת

אהרון נאמן ז"ל בן שרה

"איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק..."

טיפים בריאותיים

בת-ציון שלומי

אוכלים מהצומח – מצילים את העולם! (א)

בתקופה האחרונה הרבה בתי ספר, עיריות, ומוסדות שונים מתחילים להיות 'ירוקים'. מה פירוש 'ירוק'? ובכן, מה שבעבר נחשב ל'איכות הסביבה' מקבל היום דחיפות רבה יותר: אנחנו מתחילים להבין שהאדם השפיע במאתיים השנים האחרונות על כדור הארץ יותר משהשפיע אי-פעם במהלך כל ההיסטוריה! כלומר, עד לפני כמאתיים שנה האדם חי בפשטות יחסית, אכל את המזון שגידל בסביבת המגורים שלו, השתמש בבגדים פשוטים ומעטים, בזוג נעליים אחד או שניים בכל שנה, וכו'. גילוי הנפט בסביבות שנת 1850 – כשבתחילה לא ידעו מה לעשות איתו, אחר כך גילו שהוא טוב להבערת עששיות (מנורות נפט קטנות), ואז בהדרגה מצאו שהוא טוב גם להניע מנועים של מכוניות ומכוניות - שינה את כל פני ההיסטוריה. אנשים החלו לייצר מוצרים בכמויות אדירות, לצרוך יותר, לזהם יותר (כי בעירת הנפט יוצרת עשן מזהם) – וכיום הזיהום מגיע לרמה כזו שהוא כבר יוצר את אפקט החממה ומשנה את האקלים. **ומה עוד מזהם את כדור הארץ במידה משמעותית? – תעשיית המזון מן החי.** כלומר, גידול צפוף והמוני של מיליוני עופות בלולים, ושל מאות אלפי פרות ברפתות הרבות הפרוסות במשקים (בישראל, כי בחו"ל המספרים כמובן גדולים הרבה יותר) – תוצאתו היא פסולת רבה שמגיעה בסופו של דבר לאוויר, למים ולאדמה שלנו. איך? – על כך בשבוע הבא בע"ה.

ממטעמי המטבח

בת-אור הילה דאודי

עוגת ספירלה

1/2 כוס שמן

כוס מים

2 כוסות קמח

קערה ב'-

אותם מצרכים של קערה א'

אך יש להוסיף 2 כפות קקאו

מצרכים:

קערה א'-

1 ביצה

1/2 כוס סוכר

1 אבקת אפייה

1 סוכר ווניל

אופן ההכנה:

לערבב את המצרכים של קערה א' ולאחר מכן את קערה ב'.

יש ליצוק את הבלילה לתבנית עגולה לסירוגין: לשפוך קצת מקערה א' ולאחר מכן קצת מקערה ב' וחוזר חלילה.

ולהכניס לתנור (150 מעלות) 30-40 דקות.

בתאבון!!!

הלכה בהרחבה

הרב איתי אהרן

סימן פט'. תחילת זמנה של תפילת שחרית-חלק ב'

ראינו שנחלקו הראשונים בדין הזמן שבין עלות השחר לנץ. הרמב"ם וכן השו"ע זהו זמן של "דוחק". ואילו הרא"ש משמע ממנו שזמן שבין עלות השחר לנץ דינו כזמן שמהנץ לסוף זמן תפילה ומתפלל לכתחילה (יש דעת ראשונים נוספת הסוברת שאפילו קודם עלות השחר יצא).

הפרי חדש פסק כשיטת הרא"ש. אך רוב האחרונים פסקו כרמב"ם ושו"ע **רש"ל מג"א משנ"ב** (ס"ק ד).

משנ"ב מלבד היוצא לדרך (שו"ע סע' ח') או שאר אונס ודוחק כפועלים אין להתפלל קודם הנץ, ונחלקו האחרונים על זמנים מסוימים האם הם כאונס ושעת הדחק: **בימי הסליחות** שקמים באשמורת הבוקר, וטורח גדול להמתין עד הנץ, יש הסומכים ומתפללים קודם הנץ, כדין הקדמת תפילת ערבית שנהגו מפני טורח הציבור שלא יצטרכו ללכת ולחזור (היו מקדימים להתפלל ערבית ונמשלים אח"כ ק"ש בזמנה). זמן נוסף שנהגו בו היתר הוא **בלילות שניעורים כל הלילה**, שבזה אפילו האוסרים בימי הסליחות היו שהתירו.

ונחלקו האחרונים אדם שיש לו מניין רק קודם הנץ מה יעשה? **שו"ת פרי יצחק** (ח"א ס' ב') **שו"ת אור לציון** (ח"ב פ"ז אות ג), עדיף להתפלל במניין קודם הנץ. ויש שכתבו **שו"ת שאילות שמואל** (ס' יב') ויחווה דעת (ח"ד ס' יט) וכן פסק **הילקוט יוסף** (הל' תפילה סע' ג' עמ' קלז) שיש לו להתפלל ביחידות בנץ או אחר הנץ מלבד הפועלים והיוצאים שיש להם היתר.

ובכל המקרים הללו יש להקפיד שלא יקראו ק"ש קודם זמן שיכיר את חברו בריחוק ארבע אמות, וגם זה בשעת הדחק שרי מעלות השחר (שו"ע נח ג).

לצורך הבהרה: היחס בין הזמנים שהזכרנו ללא פירוט, בלוחות בדרך כלל נמצא את עלות השחר או הנץ. עלות השחר הוא בין 72-96 דקות קודם הנץ (4 מיל קודם הנץ ונחלקו בשיעור מיל 24 או 18 – השו"ע סובר 18). זמן שיכיר את חברו נחלקו הפוסקים בין חצי שעה קודם הנץ לשעה קודם הנץ (כפ החיים ומנהג ירושלים).

שירת החיים

חנה צווה

רגלינו בין ים ליבשה

איך המיצר הפך

בין רגע לרווח והצלה.

איך הגולה לפתע

מתגלה כגאולה.

שירו לה'

שיר חדש.

כי הטבע

מחכה לשנות

שוב פניו.

וגר זאב עם כבש

ונמר עם גדי ירבץ.

שירת הים

אחרי שהים נקרע

במקום להטביע

והטבע כולו

הצטרף לשירה.

לכו נרננה אמרו

פיות קטנות וגדולות

בשירה אדירה

שעלתה ודילגה

מדרגה לדרגה.

כשעוד צועדות

מושב השבוע גרשון האריס

מנחה גדולה, מנחה קטנה ופגל המנחה

מלבד זמני היום המחלקים בין יום ולבין לילה, שעות של עיצומו של היום מתחלקות לעוד שלושה מושגי זמן: "מנחה קטנה", "מנחה גדולה" ופגל המנחה".

"מנחה גדולה" מוגדרת כהחלת פרק הזמן לתפילת מנחה, שהיא שש וחצי שעות זמניות מנץ החמה. בתוספת של עוד שלוש שעות, דהיינו תשע וחצי שעות זמניות מנץ החמה, נגיע לזמן המכונה "מנחה קטנה" שהיא זמן המאוחר יותר לתפילת מנחה. והיות ותפילת מנחה מקבילה להקרבת הקטורת בבית המקדש "בין הערביים", פוסקים רבים, כולל ר' יוסף קארו (השולחן ערוך) יש להעדיף לכתחילה להתפלל בשעות של "מנחה קטנה" ורק בדיעבד יש להתפלל בשעות המנחה "מנחה גדולה". אולם, לא מעט פוסקים מצדדים עם השיטה להתפלל "מנחה גדולה" מלכתחילה, כי כך מקיימים עקרון חשוב של "רזיזים ומקדימים למצוות", דהיינו שדווקא יותר נכון להזדרז כדי לקיים מצווה כמה שיותר מוקדם.

ומתי סוף זמן תפילת מנחה? זה נתון במחלוקת תנאים: לדעת רבי יהודה במסכת ברכות הזמן האחרון הוא סוף "פגל המנחה" שהוא שעה ורבע זמנית לפני השקיעה. לדעת חכמים, מותר להתפלל עד השקיעה ממש. ולמרות ולמעשה פוסק התלמוד שניתן לעשות כאחת השיטות, לדעת רוב הפוסקים כוונת התלמוד היא שאם התפלל תפילת מנחה אחרי פגל המנחה, אינו יכול להתפלל תפילת ערבית אלא אחרי צאת הכוכבים. אך אם התפלל תפילת מנחה לפני פגל המנחה אז מותר לו להתפלל תפילת ערבית לאחר פגל המנחה, למרות שעדיין לא לילה, ויש נוהגים כך עד היום, בתנאי שהתפללו תפילת מנחה לפני שעת פגל המנחה.

חוג תהילים לילדים

ביום שבת בשעה 16:30

ב"חזון הדור הצעיר" מול לשכת התעסוקה

לפרטים: רם – 0526131747

חידה שבועית אמיר צ'פניק

חידת השבוע

לפניך שני שעוני חול: גדול המודד 7 דקות וקטן המודד 4 דקות. כיצד אפשר למדוד באמצעותם בדיוק 9 דקות?

פתרון מהשבוע שעבר

- (1) נמלא את הכד הגדול
- (2) נשפוך מהגדול לקטן ונרוקן את הקטן (יש 4 ליטר בכד הגדול)
- (3) נשפוך מהגדול לקטן ונרוקן את הקטן (יש 1 ליטר בכד הגדול)
- (4) נשפוך מהגדול לקטן (יש 1 ליטר בקטן)
- (5) נמלא את הכד הגדול (יש 1 ליטר בקטן ו-7 ליטר בגדול)
- (6) נמלא את הכד הקטן מהכד הגדול (יש 3 ליטר בקטן ו-5 ליטר בגדול)!

מבט לעומק

הרב מנחם סוכות

לגלות את השיר

לאחר שחווים ישראל את החוויה העצומה של קריעת ים סוף, לאחר "יִשְׁכָּאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בְּמִצְרַיִם", מציגה התורה שתי תגובות ברציפות, הראשונה, וַיִּרְאוּ הָעָם אֶת ה' וַיֹּאמְרוּ בְּה' וּבַמָּשָׁה עָבְדוּ, העם מגיע לנקודת מפנה באמונתו. והשנייה, "אֲזַיִשִׁיר מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַה'", הם מתחילים לשיר.

האם יש קשר בין הדברים, בין ההפנמה האמונית לבין החוויה הרגשית, שתי תגובות כל כך שונות לכאורה? איך ייתכן בכלל שרק עתה מתפתחת בעם האמונה? האם אפשרי שלאחר שמוציא אותם הבורא ממצרים, למרות כל עשרת המכות שקדמו לכך, בני ישראל עדיין לא האמינו בה' ובמשה? ועוד שאלה, תחבירית לכאורה, האם הביטוי "אז ישיר" לא נראה קצת מוזר? האם לא היה נכון יותר שהמילה "אז" תגיע בהתייחסות לתוצאה מצופה ותכליתית כמו היראה או האמונה ולא בהקשר של השירה שמהווה בסך הכול תגובה ספונטנית של העם? האם משפט כמו "אז ייראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו." וישירו משה ובני ישראל" לא היה נשמע טוב יותר?

כאן מתגלה לנו תובנה עמוקה, השירה אינה תוצאה, השירה היא מטרה! היא מטרה חשובה כל כך שלא רק שמהווה את מטרת הגאולה, היא גם מסבירה את מטרת הגלות!

עיקר הקושי של הגלות הוא המרחק שנפער ביננו לבין עצמנו, כשהפנים שלנו מוסתר כל כך, עד שהוא חסום גם מאתנו. על גלות זו הפנימית מבקש דויד, הוֹצִיאָה מִמִּצְרַיִם נַפְשִׁי - לְהוֹדוֹת אֶת שְׁמֶךָ, כי אז, בבוא הגאולה, כשהאדם נחשף לעומק מהותו, מתפרצת השירה החנוקה בתוכנו, השירה שהעמיקה עם כל מכה שבאה עלינו, עם כל יום שהיא לא מצאה ביטוי לעצמה.

בשיר השירים ממשיל אותנו שלמה ליונה, "יוֹנִית בְּחֻגֵי הַפֶּלַע, בְּסֶתֶר הַמְּדִרְגָה", כאשר דווקא ההסתר הזה הוא שמביא את הערגה ל"הַשְׁמִיעֵנִי אֶת קוֹלְךָ", לכך שהקול יפה כל כך - "כִּי קוֹלְךָ עֵרֵב".

המטרה לשמה בחר בנו ה' מפורשת בספר ישעיהו, עִם זֶה יִצְרַתִּי לִי - תְהִלַּתִּי יִסְפְּרוּ. בקריעת הים כשגאתה השירה בלב העם, ברגע זה הם הבינו למה הכינה אותם הגלות, איזו מטרה נשגבה ייעד להם הבורא שלא כור ההיתוך, ללא הקושי של הגלות, לעולם לא יכלו להגיע אליה.

ברור שגם עד עכשיו האמינו ישראל בה', בייחודו ובכוחו, והלא "לכתך אחרי במדבר" הוא סימן מובהק לאמונה. אבל כאן קרה משהו שונה, ברגע זה ממש, עוד לפני שפרצה השירה מפייהם, הם פתאום הבינו הכול, הם האמינו לא רק במי שמוציא אותם ממצרים, אלא גם במי שהכניס אותם לשם.

המדרש כאן מסביר מדוע אנחנו מזכירים את קריאת ים סוף כל יום לפני התפילה, כשם שהם הסמיכו שירה אחר האמונה והקריעה, התפילה היא השירה, אותה השירה שיכולה לפרוץ כשנבין לא רק כמה ה' מטיב עמנו, אלא גם למה הוא מביא עלינו את הקשיים. הזכרת קריעת הים היא זו שמזכירה לנו להתכונן לשירה שתפרוץ מתוכנו ברגע שרק נשתחרר, שנתחבר.

כשם שבתחילת השעבוד הפרשה "סתומה", חסר בה אותו הרוח שבין פרשה לפרשה, הרווח שנותן לנו אפשרות להתבונן, להפנים. כך פרשת השירה, בצורת כתיבתה בתורה, מלאה ברווחים, בכל שורה. כשם שהגלות סוגרת לא רק את האדם אלא גם את יכולת החיבור שלו לתורה, לעצמו, כך הגאולה לא רק פותחת את האדם, היא פותחת גם את יכולתו לגלות את העומק שבתורה, "אֲזַיִשִׁיר מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל - אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת", את אותה התורה, אותה השירה שהכרנו בעבר, אנחנו יכולים עכשיו לשיר, עתה היא פתוחה לגמרי ואנחנו יכולים לחוש אותה כפי שהיא, לגלות בה את אותן הסודות שהעמיקו בשעות ההסתר.

(מבוסס על תורתו של השפת אמת)

ברכה והצלחה לכל בית ישראל ובכללם ל...

ברכה והצלחה ☺ | אל נא רפא נא לה ☺

אוסנת יסכה בת רבקה	◇	עדה עטייה	◇
יואב בן לאה	◇	נתנאל טלקר	◇
חנה בת מרים	◇	חנניה ביטון	◇
רוח בר עדנה	◇	משה דואב	◇
אליה בת סיגל	◇		

חינוך בחיך ובאהבה ישראלה אלגלי

האב ובנו

מקס נמנה על אחת המשפחות העשירות והמיוחסות באנגליה, רכוש הרב הציב אותו בשורת האנשים העשירים במדינה. שלושה בנים היו לו, שני הגדולים עבדו איתו בעסקים המשפחתיים, והלכו בדרכו, בנו השלישי העדיף להתרחק מהמשפחה ולנסות את כוחו לבד. הוא לא היה מוכן ללמוד דבר מאביו. יום אחד החליט להתרחק בכלל מהמשפחה, מאסו עליו הוויכוחים עם אביו, אמר לאביו שהוא יוכיח לו שאפשר להיות עשיר גם בלי ירושה משפחתית. הוא נסע לעיר רחוקה וחיפש עבודה, אך לא מצא, הוא סיים את היום מבלי שהיה לו אפילו כסף לשכור מיטה באכסניה, הוא נשכב על ספסל בגינה הציבורית ומחשבות ראשוניות של ייאוש עלו במוחו. גם למחרת לא מצא עבודה ושוב מצא עצמו בגינה הציבורית, אך הפעם היה גם רעב מאוד.

בשעת בוקר עבר במקום אחד מתושבי העיר ושאל אותו מדוע הוא ישן בגינה? ענה לו הבן והסביר לו על המצב הביש שאליו נקלע. "אני מוכן לתת לך עבודה" אמר האיש "עליך לטייל עם כלבי כל יום במשך שעה וחצי ובתמורה תוכל לישון בביתי. הסכים הבן ותוך כדי חיפוש עבודה נוספת כשהוא רגוע, יש לו מקום לישון ולאכול. לאחר שבועיים מצא עבודה במאפיה גדולה וקיבל שכר טוב ואף הספיק לחסוך. יום אחד עבר איש עסקים שטעם ממעשה ידיו התלהב מאוד והציע לו לפתוח עסק בשותפות, וכך התקדם הבן עד שנעשה עשיר.

החליט הבן לשתף את אביו וכתב לו מכתב: "אבא יקר, אני שמח לבשר לך שהפכתי לאיש עשיר ומצליח והוכחתי לך שהדרך הטובה ביותר להצלחה היא לעבוד קשה בעשר אצבעות, ההון העצמי שלי עומד היום על 500,000 אלף דולר שהרווחתי במו ידי."

כמה ימים לאחר מכן קיבל הבן מכתב מאביו: "בני היקר, חשבתי רבות כיצד להגיב למכתבך, מצד אחד אני שמח בהצלחתך, אך מצד שני אני חש שלמען עתידך והחינוך שלך, כדי שתבין איך העולם עובד, האם שאלת את עצמך מי היה אותו תושב נדיב שסיפק לך מגורים, התשובה תפתיע אותך אני שלחתי אותו אליך ושלמתי את השכירות, גם את איש העסקים אני שלחתי, סכום ההשקעה שלי כך עד היום מגיע ל-500,000 אלף דולר בדיוק! באהבה אבא.

אנשים רבים מסתובבים בעולם וחושבים שהם מצליחים ופועלים בכוחות עצמם. הם שוכחים שיש משהו שנתן להם את החיים, את הבריאות, את השכל ואת כל מה שיש להם – הלוא הוא בורא עולם. חבל שהאדם יבין זאת מאוחר מדי, כאשר הוא יגיע לעולם האמת. צריך לחיות עם ההכרה שכל מה שיש לנו וכל מה שאנו מצליחים לעשות בחסדו של הבורא. המסר הוא שאין דבר טבעי בעולם וגם הדברים הטבעיים מכוונים מלמעלה והקב"ה הוא שותף תמידי לכל המאורעות שפוקדים אותנו.

"אל תנסה להפוך לאדם מוצלח, אלא לאדם עם ערכים".

{אלברט איינשטיין}

פתגם חסידי

הרב ישראל ניסן מור יוסף

בתחילת פרשת בשלח מסופר "ויהי בשלח פרעה את העם וגו'", שבזמן הכי קטן, "כהרף עין", נעשה שינוי מן הקצה אל הקצה – ממצב של גלות ועבדים לפרעה במשך מאות שנה למצב של גאולה "ביד רמה", עד ש"בשלח פרעה את העם" - פרעה בעצמו דאג לכך שיצאו מהגלות. וההוראה מזה לימינו אלו בנוגע לגאולה העתידה, ש"כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות": הן אמת שעברו ריבוי שנים בהם נמצאים בני"י במצב של גלות, וכן בנוגע לאומות העולם, שישנם רבים שרצונם להתנהג באופן הרצוי, אלא שנמצאים במצב של גלות תחת שלטון אי-הצדק – הנה במשך זמן של "הרף עין" יכול להיות שינוי מן הקצה אל הקצה! (שיחת יו"ד שבט ה'תשמ"ו)

סיפור משקפיים טובות

אוהד דהן

בעצת הלב \ שבת שירה

בשבת בשלח, אנו חוזרים לאותה שירה היסטורית שבקעה לה, כאילו לבדה, מלב אומה שלימה.

"אז ישיר משה ובני" את השירה הזאת ל-ה', ויאמרו לאמר אשירה ל-ה' וכו'". רש"י מפרש: "כשראה העם את הנס, אמר לו ליבו לישיר, וכך עשה".

עם ישראל מחפש בעצם את הדרך להודות. ובעודו חושב איך, עלתה ומילאה לה השירה את כל חלל האוויר. **בעצת הלב** כמובן, שדרש.

"ויאמרו לאמר, אשירה ל-ה' - האור החיים הק' מפרש שאמרו זה לזה, שיאמרו יחד שירה, בלי שום בחינת השתנות והפרדה, עד שיהיו נשמעים כאיש אחד, על אף היותם רבים. וזה שנאמר 'אשירה' - בלשון יחיד, שנתכונן קולם כששרו, כאיש אחד בלב אחד. שדרש. לומר שירה.

הבעל שם טוב, מספר על עצמו, שכשם שאמרו חז"ל, "כינור היה תלוי למעלה ממיטתו של דוד, וכיון שהגיע חצות לילה, באה רוח צפונית ונושבת בו ומתנגנת מאליו" - כך יש איזושהי רוח צפונית בקרבי, כשהייתי משוטט בין הרים וגבעות, שדות וכרמים, ורואה לפני מרחביה של הבריאה, הייתה אותה רוח נושבת בכל רמ"ח אברי והייתי מנגן בעצמי, משורר ומזמר לאל עליון, שככה לו בעולמו.

השירה האמיתית, הפנימית, היא זו שיוצאת ממקום של התפעלות של הנפש. היא זו שיוצאת מתוך נשימה עמוקה של הבריאה. מתוך רצון עז, לומר תודה.

בעצת הלב, נראה שמכל דבר בחיים, יכולה לצמוח שירה. יום ועוד יום, פרק ועוד פרק, והחיים, הם פרק שירה.

וכמו שכתב הרב משה צבי נריה זצ"ל בפרקי משנת חיינו: "חייב אדם להיהפך לפרק שירה לבוראו, שתהיינה כל פעולותיו, וכל דרכיו, זמרה אחת גדולה לאלוקים".

נר ה' נשמת אדם

יזכור

- ◇ מרים בת מורורי ז"ל
- ◇ ר' דוד בן יהודה ז"ל
- ◇ ר' רחמים בן יהודה ז"ל
- ◇ מרדכי בן ציפורה
- ◇ מרים בת וואסי ז"ל
- ◇ עיוש בר איטו ז"ל
- ◇ ליזי בת מרים ז"ל

